

***Cuvântarea Papei Benedict al XVI-lea către Fraternitatea Catolică a
Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță,
Roma 31 octombrie 2008***

Eminență, Venerați frați în Episcopat și Preoție, dragi frați și surori!

Vă adresez cu multă plăcere urarea mea cordială de bun venit, și vă mulțumesc pentru vizita pe care mi-o faceți cu ocazia celei de-a II-a Întâlniri Internaționale a Episcopilor care însoțesc Noile Comunități ale Reînnoirii Carismatice Catolice, cu ocazia întrunirii Consiliului internațional al Fraternității Catolice a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță și, în sfârșit, cu ocazia celei de-a XIII-a Conferințe Internaționale, convocată la Assisi, având tema: „Noi îl predicăm pe Cristos cel Răstignit, puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu” (cf. *1Cor* 1,23-24), întâlnire la care iau parte principalele Comunități ale Reînnoirii Carismatice din lume. Vă salut pe voi, iubiți Frați în Episcopat, ca și pe voi toți care vă desfășurați activitatea în slujba Mișcărilor bisericești și a Noilor Comunități. Un salut special adresez domnului profesor Matteo Calisi, Președintele Fraternității Catolice, care mi s-a adresat în numele vostru.

Așa cum am afirmat și cu alte ocazii, Mișcările bisericești și Noile Comunități, înflorite după Conciliul Vatican II, constituie un dar special al Domnului și o resursă prețioasă pentru viața Bisericii. Ele trebuie primite cu încredere, iar contribuțiilor lor diferite trebuie valorificate și puse în slujba utilității comune, în mod ordonat și rodnic. De mare interes este, apoi, reflecția voastră actuală asupra centralității lui Cristos în predicare, ca și asupra importanței „Carismelor în viața Bisericii particulare”, cu referință la teologia paulină, la Noul Testament și la experiența Reînnoirii Carismatice. Ceea ce Noul Testament ne învață cu privire la carisme, care au apărut drept semne vizibile ale venirii Duhului Sfânt, este că ele nu sunt un eveniment istoric al trecutului, ci o realitate mereu vie: este același Duh Sfânt, sufletul Bisericii, care acționează în ea în toate timpurile, iar aceste intervenții misterioase și eficiente ale sale se manifestă și în timpurile noastre într-un mod providențial. Mișcările și Noile Comunități sunt ca niște incursiuni ale Duhului Sfânt în Biserică și în societatea contemporană. Putem, așadar, să spunem pe bună dreptate, că unul dintre elementele și aspectele pozitive ale Comunităților Reînnoirii Carismatice Catolice este tocmai relevanța pe care în ele o dobândesc carismele sau darurile Duhului Sfânt, și este meritul lor acela de a fi reafirmat în Biserică actualitatea lor.

Conciliul Vatican II, în diferite documente, face referință la Mișcări și la Noile Comunități bisericești, în special în Constituția Dogmatică ***Lumen gentium***, unde citim: „*Aceste carisme, fie extraordinare, fie mai simple și mai răspândite, fiind deosebit de adecvate și folositoare pentru nevoile Bisericii, trebuie primite cu recunoștință și bucurie*” (nr. 12). Mai apoi, și ***Catehismul Bisericii Catolice*** a subliniat valoarea și importanța carismelor noi în Biserică, a căror autenticitate este însă garantată de disponibilitatea de a se supune autorității ecleziastice (cf. nr. 2003). Tocmai pentru că asistăm la o înflorire promițătoare a mișcărilor și comunităților ecleziale, este important ca Păstorii să exercite față de acestea un discernământ prudent, înțelept și binevoitor.

Îmi urez din tot sufletul ca dialogul dintre Păstori și Mișcările bisericești să se intensifice la toate nivelele: în parohii, în dieceze și cu Scaunul Apostolic. Știu că sunt în

studiu modalități oportune de a oferi recunoașterea pontificală noilor Mișcări și Comunități ecleziale și nu sunt puține acelea care deja au primit-o.

Cu privire la acest aspect – adică al recunoașterii și înființării canonice a asociațiilor internaționale din partea Sf. Scaun pentru Biserica universală – Păstorii, îndeosebi Episcopii, nu pot să nu țină cont de discernământul necesar ce le revine lor (cf. CONGREGAȚIA PENTRU EPISCOPI, *Directorul pentru Ministerul Pastoral al Episcopilor Apostolorum Successores*, cap. 4,8).

Dragi frați și surori, printre aceste noi realități ecleziale recunoscute de Sf. Scaun, se află și a voastră, adică ***Fraternitatea Catolică a Comunităților și Asociațiilor Carismatice de Alianță***, Asociație Internațională de credincioși, ce îndeplinește o misiune specifică în sânul Reînnoirii Carismatice Catolice (cf. Decretul Consiliului Pontifical pentru Laici din 30 noiembrie 1990, prot. 1585/S-6//B-SO). Unul dintre obiectivele sale, conform indicațiilor date de veneratul meu predecesor Ioan Paul al II-lea, este acela de a salvagarda identitatea catolică a comunităților carismatice și de a le încuraja în menținerea unei strânse legături cu Episcopii și cu Pontiful Roman (cf. Scrisoarea autografă către Catholic Fraternity, 1 iunie 1998). În plus, află cu plăcere și faptul că ea își propune constituirea unui Centru de formare permanentă pentru membrii și responsabili Comunităților Carismatice. Acest lucru va permite Fraternității Catolice să valorizeze mai bine propria misiune eclezială orientată către evanghelizare, către liturgie, către adorație, către ecumenism, către familie, către tineri și către vocațiile de consacrare specială; această misiune va fi și mai mult ajutată prin transferarea Sediului internațional al asociației la Roma, cu posibilitatea de a fi într-un contact și mai strâns cu Consiliul Pontifical pentru Laici.

Dragi frați și surori, păstrarea fidelității față de identitatea catolică și a eclezialității fiecăreia dintre comunitățile voastre, vă va permite să dați pretutindeni o mărturie vie și rodnică cu privire la misterul profund al Bisericii. Tocmai acest lucru va fi cel care va promova capacitatea diferitelor comunități să atragă noi membri. Încredințez desfășurarea lucrărilor întrunirilor voastre ocrotirii Mariei, Maica Bisericii, Templu viu al Duhului Sfânt, precum și mijlocirii Sfinților Francisc și Clara de Assisi, modele de sfințenie și de reînnoire spirituală, în timp ce vă ofer din inimă vouă și tuturor comunităților voastre o specială Binecuvântare Apostolică.